പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മൽപാൻ അച്ചന്റെ ജനനം ഉദ്ദേശം 1780-ൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തു് ആലപ്പുഴ ദിക്കിൽ ചേർത്തല (അഥവാ കരപ്പുറം) താലൂക്കിനോട്ട് ചേർന്ന, മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ നടപടികളുമായി പാരമ്പര്യങ്ങൾ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന, [തെക്കൻ] പള്ളിപ്പുറം (അഥവാ ചേന്നംപള്ളിപ്പുറം അഥവാ ഐരാണിക്കുളം) എന്ന ദേശത്തെ പ്രാചീന വൈദികകുടുംബത്തിൽ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്ന് വരാപ്പുഴ വികാരിയാത്തിലും [Vicariate of Verapoly] കാലക്രമേണ എറണാകുളം അതിരൂപതയിലും വർത്തിച്ച മാർ തോമ്മാ കത്തോലിയ്ക്കാ [Syro-Malabar] സഭയിൽ ശോഭ പ്രസരിപ്പിച്ചിരുന്ന മഹാവന്ദ്യനായ ഇടവകപ്പട്ടക്കാരനും; മാർ തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആദ്യ സന്യാസസഭയായ കർമ്മലീത്ത നിഷ്പാദുക മൂന്നാം സഭയുടെ [Third Order of Carmelites Discalced/Carmelites of Mary Immaculate] സ്ഥാപകപ്രഥമനും; മാർ തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളാൽ ആദ്യമായി (ഒന്നാമതായി പള്ളിപ്പുറത്തും പിന്നീട് കോട്ടയത്തിനടുത്തു് മാന്നാനത്തും) നടത്തപ്പെട്ട Seminary-ുടെ സ്ഥാപകനും Rector-ും ആയിരുന്നു. (`മൽപാൻ' എന്ന, സുറിയാനിയിലെ `മൽപാനാ' എന്ന വാക്കിൽ നിന്നും കടംകൊണ്ട, പട്ടം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദികാചാര്യപദവി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.)

തച്ചിൽ അവ്റാഹാം മൽപാന്റെ (തച്ചിൽ തരിയതു് മാത്തു തരകൻ അവർകളുടെ അനുജൻ) കീഴിൽ അദ്ദേഹം വൈദികപഠനം കഴിക്കുകയും, 1807-ൽ പട്ടമേൾക്കുകയും ചെയ്തു; തദനന്തരം മാർ തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായുള്ള Secretary-ായും, 1803–1815 കാലഘട്ടത്തിൽ മെത്രാനായിരുന്ന Mgr. Raymond Roviglia of St. Joseph, O. C. D.-ുടെ ആലോചനക്കാരനായും നിയമിക്കപ്പെട്ടു; Secretary പദം 1815-ൽ രാജി വച്ചതിന് ശേഷവും ശിഷ്ടജീവിതകാലം വികാരി-അപ്പസ്തോലിയ്ക്കാമാരുടെ [Vicar-Apostolic] ആലോചനക്കാരനായി തുടർന്നു.

Secretary-ും ആലോചനക്കാരനും ആയിരിക്കെ കേരളത്തിലെ കത്തോലിയ്ക്കാ സഭയിൽ പല പരിഷ്കരണങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം കാരണഭൂതനായി: അച്ചന്മാരും ശെമ്മാശ്ശന്മാരും ളോവ ധരിക്കുന്ന പതിവ് ഏർപ്പെടുത്തി (അതുവരെ അവരുടെ വേഷം യാക്കോബായ അച്ചന്മാരുടേതു് പോലെ ആയിരുന്നു); മെത്രാന്മാർ ഇടവകകളിൽ പള്ളിവിസീത്ത നടത്തുന്ന പതിവ് തുടങ്ങി; കുമ്പസാരക്കൂട് എല്ലാ പള്ളികളിലും നിർബന്ധമാക്കി; പള്ളികളോട്ട് ചേർന്ന് മതില് കെട്ടി അടച്ചുറപ്പുള്ള സെമിത്തേരികൾ [cemetery] പണിതു (അതുവരെ പ്രേതങ്ങൾ തുറസ്സായ പറമ്പിൽ മറവ് ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു); മാർ തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പള്ളികളിൽ കൊമ്പിരിയാ [confraternity] അഥവാ ദർശനസമൂഹം ലത്തീൻ പള്ളികളിൽ നിന്നും കടംകൊണ്ട് തുടങ്ങി; കൊമ്പിരിയാപ്പെരുന്നാളുകൾ (അഥവാ ദർശനപ്പെരുന്നാൾ), മരിച്ചടക്കുകൾ, മുതലായ ചടങ്ങുകളുടെ ക്രമാനുഗത നടത്തിപ്പിൽ ദർശനക്കാർ [*confreres*] സഹായിച്ചു.

Secretary പദം ഒഴിഞ്ഞ ശേഷം 1818-ൽ അദ്ദേഹം പള്ളിപ്പുറത്തേയ്ക്ക് മടങ്ങി. അനേകം പൈതങ്ങൾ പട്ടത്തിനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ പഠിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവരായി ഭവിക്കുകയാൽ പള്ളിപ്പുറത്തൊരു seminary തുടങ്ങുവാൻ മൽപാൻ നിർബന്ധിതനായി; പിന്നീട് വരാപ്പുഴയിൽ secretary-ും ആലോചനക്കാരനും ആയ പള്ളിപ്പുറം മംഗലത്തു് ചാണ്ടി ആയിരുന്നു ആദ്യ ശിഷ്യൻ. തന്റെ seminary-ിൽ ആദ്യം ചേർന്നവരിൽ അന്നു 13 വയസ്സുള്ള, പിന്നീട് വരാപ്പുഴയിൽ മാർ തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായുള്ള വികാരി-ജനറാൽ [Vicar-General] ആയ, കൈനകരി ചാവറ കുരിയാക്കോസ് (1805–1871) ഉണ്ടായിരുന്നു; മൽപാൻ ഇദ്ദേഹത്തെ ഒരു മകനെന്നപോലെ വളർത്തുകയും ആത്മീയ അവകാശിയായി കരുതുകയും ചെയ്തു. Seminary ക്രമീകരിക്കുവാനായി ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്കായി ക്രമച്ചട്ടം [*regula*] രചിക്കുകയും മറ്റേവരേയ്ക്കാലും നിഷ്കർഷയോടെ സ്വയം പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും ചെറുപ്പം മുതൽ തപോനിഷ്ഠമായ ദിനചര്യയും ആഹാരക്രമവും അദ്ദേഹം പാലിച്ചിരുന്നു.

അദ്ധ്യാപനവും പഠനവും ജീവിതാന്തസ്സായി കരുതിയ മൽപാൻ തന്റെ ജീവിതം തദ്‌ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കായി ഉഴിഞ്ഞു് വച്ചു. തന്റെ seminary-ിൽ മാതൃകാപരമായ ഒരു ഗ്രന്ഥശേഖരം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു; വിശേഷിച്ചും അധികപക്ഷവും ഈശോ സഭാംഗങ്ങൾ അച്ചടിച്ച ആധുനിക തമിഴ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും മലയാളത്തിലെ ചുരുക്കം ചിലവയും. അദ്ദേഹത്തിന് ഭാഷകളിൽ സവിശേഷ താൽപര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. തമിഴ് സ്വയം പഠിച്ച് അദ്ദേഹം തമിഴിലെ ആത്മീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് മൊഴിമാറ്റം നടത്തി; തന്മൂലം അദ്ദേഹം നർമ്മത്തിൽ `പാണ്ടി മൽപാൻ' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ സംഗതികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായ ചാവറയച്ചനെ മാന്നാനത്തൊരു മലയാളം അച്ചുകൂടം (കേരളത്തിലെ കേവലം മൂന്നാമത്തേതു്) 1844-ൽ തുടങ്ങുവാൻ പ്രചോദിപ്പിച്ചിരിക്കാം. തന്റെ സമർത്ഥരായ ശിഷ്യന്മാർ ലത്തീൻ പോലുള്ള ഇതരഭാഷകൾ, ചിലപ്പോൾ ശീമപ്പാതിരിമാരിൽ നിന്നും, പഠിച്ചിരിക്കുവാൻ, അദ്ദേഹം ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു.

തന്റെ ചെറുപ്പം മുതൽ Dominican സ്വഭാവമുള്ള ഒരു സന്യാസ സഭയുടെ ആശയം മൽപാൻ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതായി കരുതാം; seminary നടത്തുന്നതിൽ ഉണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയം ദൃഢപ്പെടുത്തിയതായി കാണാം. ഈ ശ്രമത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ അമ്മവീടായ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിന്റെ നാടായ ചമ്പക്കുളത്തു് കല്ലൂർക്കാട്ടു് നിന്നുള്ള പോരൂക്കര തോമ്മാ കത്തനാർ (1799–1846) എന്ന ഉത്സുകനും സമർത്ഥനുമായ ഒരു സഹവർത്തിയെ കണ്ടെത്തി; ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദരവുകൾ ശെമ്മാശ്ശനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മൽപാൻ നേടിയിരുന്നു. ചാവറയച്ചൻ, തന്റെ നാളാഗമങ്ങളിൽ പറയുന്നതുപോലെ, എന്നും എല്ലാ കാര്യത്തിലും തന്റെ മൽപാനോടൊപ്പം ഏകഭാവത്തിൽ ആയിരുന്നു. 1828–1831 കാലഘട്ടത്തിൽ മെത്രാനായിരുന്ന Mgr. Maurelio Stabellini, O. Carm.-ിന്റെ ആശിസ്സുകളോടെ 1831 May 11-ന് മാന്നാനത്തു് കൊവേന്ത സ്ഥാപിച്ചു.

രണ്ട് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഇടവകപ്പട്ടക്കാരെയും കൊവേന്തപ്പട്ടക്കാരെയും പഠിപ്പിക്കുവാനായി മൽപാൻ മാന്നാനത്തു് തുടങ്ങിയ seminary, മാർ തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വൈദികരൂപീകരണത്തിൽ ഒരു നവീന പ്രസ്ഥാനവും, അനേകം വന്ദ്യ വൈദികരുടേയും, പഴേപറമ്പിൽ മാർ ളൂയീസ്, കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്തീനോസ്, എന്നീ മെത്രാന്മാരുടേയും, പിള്ളത്തൊട്ടിലും ആയി ഭവിച്ചു.

1841 January 16-ന് മൽപാൻ കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. പള്ളിപ്പുറത്തു് മാതാവിന്റെ പള്ളിയിൽ പ്രധാന അൾത്താരയിൽ കബറടങ്ങി; ചാവറയച്ചന്റെ വിവരണത്തിൽ നിന്നും മെത്രാന് യോജ്യമായ ചടങ്ങുകൾ ആയിരുന്നു എന്ന് ഗ്രഹിക്കാം.

മാർ തോമ്മാ കത്തോലിയ്ക്കാ സഭയുടെ വൈദികരൂപീകരണത്തിനും സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിനും സ്വയംഭരണലബ്ധിയ്ക്കും ഉള്ള പ്രാഗ്രൂപരേഖകൾ പള്ളിപ്പുറത്തു് രചിക്കപ്പെട്ടു.

ഡേവിഡ് സി. കണ്ടത്തിൽ, ചെമ്പ്, വൈയ്ക്കം. kandathil@gmail.com. 16–1–2008.